

Margareta Magnusson, Opruimen voor je doodgaat.

uitg. De Bezige Bij 2017

Een handig boekje met een bijna intiem verhaal over wijsheid bij ons levenseinde, mooi geformuleerd, grappig en indringend, een enkele uitschuiver eigen aan de schrijfster en Zweden. Maar echt en bemoedigend boekje dat ons zeer herinnerde aan de manier waarop Tilly L. het ons heeft voorgedaan. Verwarmend om zoveel jaren later de echte betekenis van haar döstädning dankbaar te kunnen begrijpen en zelf proberen toe te passen.

13. Soms voel ik me er een beetje ongemakkelijk onder dat ik maar weinig waardering kan opbrengen voor sommige dingen waar ik vanaf wil. Ze hebben me vaak veel goeds gebracht. Maar ik ben erachter gekomen dat het loont om nog wat tijd door te brengen met de dingen voordat je er afstand van doet. Elk voorwerp heeft zijn eigen verhaal en vaak is het prettig om je dat verhaal voor de geest te halen. Toen ik jong was had ik nooit tijd om na te denken over de betekenis die een bepaald voorwerp voor me had, waar het vandaan kwam of hoe het in mijn bezit was gekomen. Het verschil tussen opruimen voor je doodgaat en een gewone grote schoonmaak is de tijd die je ermee bezig bent. Opruimen voor de dood heeft niets te maken met afstoffen of dweilen, het gaat om een blijvende manier van organiseren die je alledaagse leven vergemakkelijkt.

21. Oude mensen denken vaak dat de tijd sneller gaat, maar in feite worden wij langzamer. Dus wacht niet te lang...

26. Kies een categorie waarvan je denkt dat je er redelijk vat op hebt. Kies er een die vrij groot is, zonder al te veel sentimentele waarde. Het is belangrijk dat de eerste categorie je weinig moeite kost. Want ik wil niet dat je het er meteen bij laat zitten.

38. In de laatste jaren van haar leven gaf ze ons elke keer dat we op bezoek kwamen een prachtig porseleinen bord, een mooi tafelkleed of fraaie, fleurige servetten mee, die ze ons toestopte als we op het punt stonden om te vertrekken. Dat deed ze jarenlang, totdat ze voor de laatste keer verhuisde, naar het flatje dat haar laatste onderkomen zou worden. Het was haar manier om op te ruimen voor ze doodging: in de loop der tijd had ze langzaam en onopvallend, op een stilzwijgende, vriendelijke manier, heel veel weggegeven. Tegelijkertijd had ze veel moois en nuttigs toegevoegd aan de huizen van haar vrienden en dierbaren. In die tijd besepte ik niet hoe ver ze vooruit had gedacht. Natuurlijk waren er toch nog dingen die geregeld moesten worden, al waren het er veel minder dan anders het geval was geweest. Ik ben haar nog altijd dankbaar dat ze het ons zo gemakkelijk heeft gemaakt nadat ze was gestorven.

41. In het geval van opruimen voor de dood leidt wanorde ertoe dat je dierbaren hun tijd verdoen. Ze zijn niet blij als ze voor jou moeten gaan ordenen. Opruimen voor je doodgaat wordt gemakkelijker voor jou en je naasten als je je hele leven lang je best doet de dingen te ordenen.

59. Misschien beseft je ook, zoals ik, hoeveel waardevolle dingen je hebt die je aan anderen wilt nalaten zodat zij er plezier aan kunnen beleven en ervoor kunnen zorgen. Alleen is het nu niet het





moment om te verdwalen in je herinneringen. Plannen maken voor je toekomst is veel belangrijker. Kijk vooruit naar een veel eenvoudiger en rustiger leven. Het zal je goed bevallen!

64. Ik geloof niet dat ik ooit nog zal verhuizen, maar omdat ik tussen de tachtig en honderd ben, denk ik dat het geen kwaad kan om een nieuwe inventarislijst op te stellen van alles wat ik bezit. Ik heb veel te veel kleren en boeken en heb geen zestien borden nodig als er aan mijn tafel toch maar voor zes mensen plaats is. En ik weet ook zeker dat ik met wat minder tafelkleden en servetten toe kan.

110. Dingen, mensen en huisdieren laten gaan als er geen beter alternatief is: het is een les die ik met moeite heb moeten leren en die het leven me, nu het voortschrijdt, steeds vaker leert.

114. Door je foto's heen gaan is heel emotioneel. Er komen zoveel herinneringen boven die je vast wilt houden of misschien aan je familie wilt doorgeven. Maar denk erom: jouw herinneringen en die van je familie zijn niet altijd dezelfde. Wat het ene familielid de moeite van het bewaren waard vindt, vindt een ander misschien totaal oninteressant. Heb je meerdere kinderen, denk dan

vooral niet dat ze zich allemaal hetzelfde zullen gedragen. Dat doen ze echt niet.

119. Het is moeilijk om foto's die je in de loop van jaren hebt gemaakt op te ruimen voor je doodgaat. Door er spelletjes en bijzondere momenten met familie en vrienden van te maken wordt het minder eenzaam, minder zwaar en een stuk leuker. Ook hoeft je het gewicht van al die herinneringen niet alleen te dragen en wordt de kans dat je in het verleden blijft hangen een stuk kleiner.



112. Wanneer ik zulke dingen tegenkom, die totaal geen waarde voor anderen hebben maar enorm waardevol zijn voor mij, dan haal ik mijn 'weggooidoos' tevoorschijn. Als ik er niet meer ben, mag die worden vernietigd.

Ik weet dat mijn kinderen de inhoud van die doos zullen willen bekijken. Maar ze kunnen er ook voor kiezen dat niet te doen. Ik heb besloten wat anderen met een zuiver geweten mogen weggoaien.

137. Het kost veel tijd om door je brieven heen te gaan; je blijft steken in oude herinneringen en droomt jezelf misschien terug naar vroeger. Dat kan heel leuk zijn als het om vrolijke herinneringen gaat, maar het kan je ook een andere kant uit sturen en droevige en zelfs deprimerende gevoelens naar boven halen.

Ik heb moeten lachen maar ook moeten huilen toen ik mijn oude brieven herlas. Van sommige had ik spijt. Ik was dingen vergeten en ineens kwam het allemaal terug. Maar als je je hele levensverhaal overziet, komen er vanzelf minder prettige dingen naar boven.



Foto's : Worms, Nibelungenmuseum - Danny Lescrauwaet, De bladeren vallen niet ver van de boom... - Albert Renger-Patzsch 1954 - Jan De Maesschalck, Untitled (Mourning), 2015, Zeno X Gallery